

ПРОТОКОЛ

№ 15425

гр. София, 20.09.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 94 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВЛАДИСЛАВА В. АНГЕЛОВА

при участието на секретаря ВЕРА Й. ТАСЕВА
и прокурора И. Г. И.

Сложи за разглеждане докладваното от ВЛАДИСЛАВА В. АНГЕЛОВА
Частно наказателно дело № 20231110212583 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 13:30 часа се явиха:

ОБВИНЯЕМИЯТ Н. Г. Д., редовно призован, се явява, доведен от следствия арест гр. София и с упълномощения си защитник адв. А. А., с пълномощно, приложено по досъдебното производство.

Не се явява адв. М. Т. – упълномощен защитник на обвиняемия Д., редовно призована.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА изискани с разпореждането за насрочване на делото и постъпили следните справки: Справка от СГП, видно от която Н. Г. Д. с ЕГН ***** е привлечен в качеството на обвиняем по пр. пр. № 9728/2023 г., по описа на СГП, досъдебно производство № 161/2023 г., по описа на 02 РУ-СДВР и пр. пр. № 18190/2023 г., по описа на СГП, досъдебно производство № 1418/2023 г., по описа на 05 РУ-СДВР. С определение от 15.08.2023 г., по ВНЧД № 978/2023 г. по описа на Апелативен съд – София по отношение на обвиняемия Н. Г. Д. е наложена мярка за неотклонение „задържане под стража“ по досъдебно производство № 1418/2023 г., по описа на 05 РУ-СДВР, пр. пр. № 18190/2023 г. по описа на СГП.

Постъпил е отговор от ГД „Изпълнение на наказанията“, Областна служба „Изпълнение на наказанията“ – София, като е посочено, че при извършена проверка в информационния масив на ОСИН – София, към 16:20 ч. на 19.09.2023 г., Н. Г. Д. се намира в ареста на бул. „Д-р Г.М.Димитров“ №

42. Същият е настанен в следствения арест на 14.08.2023 г. съгласно постановление за задържане под стража за срок до 72 часа на прокурор при СРП от 13.08.2023 г. по пр. пр. № 25776/2023 г., по описа на СРП, по досъдебно производство № 871/2023 г., по описа на 03 РУ-СДВР, за извършено престъпление по чл.330, ал.1 от НК. На 15.08.2023 г. е било внесено искане по чл.64 от НПК по пр. пр. № 25776/2023 г. по описа на СРП. Искането на СРП е било уважено съгласно протоколно определение на СРС, НО, 111 състав от 15.08.2023 г. по ЧНД № 20231110211157/2023 г. На 15.08.2023 г., в арестната администрация е получен и препис от протоколно определение на Софийски апелативен съд от 15.08.2023 г., по ВНЧД № 978/2023 г., съгласно което по отношение на Н. Д. му е постановена още една мярка за неотклонение „задържане под стража“ по досъдебно производство № 1418/2023 г. по описа на 05 РУ-СДВР, по пр. пр. № 18190/2023 г., по описа на СГП.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото, не се налице пречки.

ЗАЩИТАТА: Да се даде ход на делото.

ОБВИНЯЕМИЯТ: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ НАМЕРИ, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СНЕМА САМОЛИЧНОСТ НА ОБВИНЯЕМИЯ въз основа на представен документ за самоличност – лична карта:

Н. Г. Д., роден на xxxxxxxxxx, българин, български гражданин, неосъждан, неженен, със средно образование, безработен, живущ в гр. София, ж.к. „xxxxxxxxxxxx“ бл.131В, вх.Г, ет.6, ап.80 и в ж.к. „xxxxxxxxxxxx“ бл.378, вх.Б, ап.49, ет.8, ЕГН *****.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ правата на обвиняемия в настоящото производство, включително правото му на отвод на съда, прокурора и секретаря.

ОБВИНЯЕМИЯТ: Разбрах правата си. Нямам искания за отводи.

ЗАЩИТАТА: Нямам искания по реда на съдебното следствие и за отводи.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания по реда на съдебното следствие и за отводи.

СЪДЪТ НАМЕРИ, че не са налице процесуални пречки и на основание чл. 276 НПК

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

ДОКЛАДВА, че съдебното производство е образувано въз основа на молба от Н. Г. Д. - обвиняем по досъдебно производство № ЗМК 871/2023 г. по описа на ОЗ РУ-СДВР, пр. пр. № 25776/2023 г. по описа на СРП, чрез адв. М. Т., упълномощен защитник, на основание чл.65 НПК за отмяна на изпълняваната по отношение на обв. Д. мярка за неотклонение „задържане под стража”.

ОБВИНЯЕМИЯТ: Знам за какво е делото. Поддържам подадената молба.

ЗАЩИТАТА: Поддържам молбата. Няма да соча доказателства.

ПРОКУРОРЪТ: Считам, че молбата е неоснователна, моля да я оставите без уважение. Нямам доказателствени искания.

На основание чл.283 от НПК, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА и ПРИЕМА приложените по делото писмени доказателства.

СЪДЪТ, като намери, че са извършени всички съдебни следствени действия, на основание чл.286 ал. 2 от НПК,

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ.

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ.

ЗАЩИТАТА: Уважаема г-жо Председател, моля да отмените наложената мярка за неотклонение „задържане под стража” спрямо подзащитния ми Н. Г. Д..

Защитата към настоящия етап няма да обсъжда наличието или липсата на обосновано предположение за авторството на деянието. Същевременно обаче считаме, че е отпаднала и не е налице нито една от двете кумулативно

изискуеми от закона предпоставки, визирани в чл.63 от НПК. Към настоящия момент не е налице реална опасност от укриване, както и реална опасност от извършване на престъпление. Подзащитният ми е задържан с мярка за неотклонение „задържане под стража” по друго наказателно производство в условията на ареста. Същият не е в състояние нито да се укрие, нито да извърши престъпление.

Предвид горното, моля да отмените наложената мярка за неотклонение „задържане под стража” на Н. Д..

ПРОКУРОРЪТ: Уважаема г-жо Съдия, моля да оставите без уважение искането на адв. А. за вземане на по-лека мярка за неотклонение по отношение на обвиняемия Н. Г. Д..

На първо място Д. е привлечен към наказателна отговорност с постановление от 14.08.2023 г. по настоящето производство. Първоначално, както съдът докладва, му е била взета мярка за процесуална принуда задържане за срок до 72 часа. С определение на СРС № 2701/15.08.2023 г. по ЧНД № 11157/2023 г. по настоящето производство на същия е взета мярка за неотклонение „задържане под стража”, която е потвърдена с определение № 3820/22.08.2023 г. на СГС.

Действително се оказва, че към настоящия момент по отношение на обвиняемия Д. е взета и друга мярка за неотклонение „задържане под стража”, а именно по ВЧНД № 978/2023 г. на САС, което също е постановено на 15.08.2023 г. и с което е изменена първоначално взетата по отношение на обвиняемия Д. мярка за неотклонение „гаранция в пари” по досъдебно производство, водено от СГП. Очевидно обаче мярката за неотклонение по воденото от СГП наказателно производство е докладвана и взета, след като е била взета мярката за неотклонение „задържане под стража” по настоящето производство. Към настоящия момент на СРП, а предполагам и на ръководно - решаващия председател на настоящия съдебен състав, не е ясно дали защитата на г-н Д. не е обжалвала и мярката, взета по отношение на обвиняемия Д., касателно воденото по отношение на него производство в СГП. В един даден момент може да се окаже, че и по двете наказателни производства с едни и същи доводи би могла да бъде изменена мярката на Д. в по-лека. На настоящия прокурор не става ясно поради каква причина защитата е предпочела да инициира производство по реда на чл.65 НПК

именно по това производство, а не по производството, наблюдавано от СГП, доколкото очевидно тази мярка „задържане под стража” е взета по-късно от атакуваната в днешното съдебно заседание.

На следващо място моля да обърнете внимание, че към настоящия момент и двете деяния, за които обвиняемият Д. е привлечен към наказателна отговорност се явяват неприключили, поради което при евентуално осъждане на Д. по двете наказателни производства, и необходимост за приспадане на търпяната мярка за неотклонение ръководно - решаващия съдебен състав ще има възможност да прецени, че всъщност мярката за неотклонение е търпяна само по едното наказателно производство и да извърши необходимото приспадане, без да е необходимо Д. да доказва по кое точно наказателно производство е търпял мярка за неотклонение.

Въпреки че защитата не акцентира, и към настоящия момент продължава да е налице обосновано предположение относно авторството на деянието. В тази връзка са показанията на свидетеля П.М.И.,А.Х.,К.Ц., изготвените ВТЕ, както и разпита на полицейски служител, който е експлоатирал специални разузнавателни средства по отношение на обвиняемия Д.. От разпита на този полицейски служител се установява, че Д. е съпричастен към множество престъпления, част от които свързани и с противозаконно запалване на чуждо имущество.

В тази връзка моля да обърнете внимание, че определението на СГС е постановено на 22.08.2023 г. и материалите са докладвани от СРС към СРП едва на 15.08.2023 г., като два дни преди това от защитата на Д. е подадена молба за изменение на мярката. Очевидно искания за изменение на мярката се подават още преди делото физически да е влязло в СРП. Това ме въвежда на мисълта, че се прави опит за шиканиране на наказателното производство, удължаване безпредметно сроковете на разследване, доколкото очевидно на първо място не може да бъде преценена необходимостта от обединяване на наказателни производства, касаещи извършени престъпления по чл.330 НК от обв. Д.. На следващо място не би могло да бъде изпратено така обединеното наказателно производство в СГП за преценка за приемане по подсъдност.

Предвид на горното считам, че единствената адекватна мярка и към настоящия момент се явява взетата и потвърдена от компетентните съдебни състави и моля да я потвърдите. Моля да прецените налице ли са основанията

да бъде наложена забрана на обв. Д. следващите два месеца да не подава молби за изменение на мярката за неотклонение предвид изложените становища, от които може да се изведе обосновано предположение, че се касае за опит за шиканиране на наказателното производство, доколкото обвиняемият не сочи каквито и да е нови обстоятелства, които не са били известни на предходните съдебни инстанции, и които да обуславят промяна на взетата му мярка за неотклонение.

ОБВИНЯЕМИЯТ: Моля за по-лека мярка.

На основание чл. 297, ал. 1 от НПК, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА НА ОБВИНЯЕМИЯ ПРАВО НА ПОСЛЕДНА ДУМА.

ОБВИНЯЕМИЯТ: Моля Ви за по-лека мярка.

СЪДЪТ СЕ ОТТЕГЛИ НА СЪВЕЩАНИЕ

СЪДЪТ, след съвещание, като взе предвид становищата на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството е по реда на чл.65 НПК.

Инициирано е от защитата на обвиняемия Н. Д. въз основа на молба, с която се прави искане за отмяна на изпълняваната по отношение на него мярка за неотклонение „задържане под стража” по аргументи, че не е налице реална опасност обвиняемият да извърши престъпление или да се укрие, тъй като спрямо него се изпълнява мярка „задържане под стража” по друго досъдебно производство.

В настоящото производство съдът дължи да изследва законността на продължаващото задържане на обвиняемия с мярка за неотклонение „задържане под стража“, като извърши преценка продължават ли да са налице всички предпоставки, обуславящи действието на най-тежката мярка за неотклонение по отношение на обвиняемия, като независимо, че защитата акцентира единствено на липсата на опасност от извършване на престъпление или укриване, съдът е длъжен служебно да изследва наличието на всички предпоставки.

На първо място, с постановление от 13.08.2023 г. Д. е привлечен в процесуалното качество на обвиняем по обвинение за извършено

престъпление по чл.330, ал.1 във вр. чл.20, ал.3 във вр. ал.1 от НК, предвиденото наказание за което е „лишаване от свобода” от една до осем години. Предвид на това е налице първата предпоставка Д. да се задържа с мярка за неотклонение „задържане под стража”.

Макар защитата да не обсъжда обоснованото предположение за авторството на деянието, съдът ще посочи, че от събраната до този етап по досъдебното производство доказателствена съвкупност продължава да съществува и не е разколебано обоснованото предположение, че обв. Д. е съпричастен към деянието, за което е привлечен в качеството на обвиняем. Извода за наличието на обосновано предположение за авторството на деянието съдът основа на гласните доказателствени средства - показанията на свидетелите Е.С.,Х.И.,А.Х.,А.М.,К.Ц.С.К.М.Д.,В.Т., показанията на свидетеля П.И., включително и тези дадени по реда на чл.223 НПК пред съдия при СРС, показанията на свидетеля Б., писмените доказателства и доказателствени средства – протокол за оглед на местопроизшествие, както и протоколите за разпознаване на лица, при които свидетелите В.Т. и М.Д. разпознават като едно от момчетата, които са превозили до мястото на палежа, предмет на воденото досъдебно производство, другото лице, привлечено в качеството на обвиняем, а именно К.К.. Същевременно от показанията на свидетеля П.И. се установява, че пред него К. е направил признание, че палежа е извършен именно по поръчение на обвиняемия Н. Д.. В подкрепа на извода за обосновано предположение са изготвените на досъдебното производство експертизи, а именно видео-техническите експертизи.

По - нататък по отношение наличието на опасност от укриване или извършване на престъпление, с което е свързано всъщност основното възражение на защитата в настоящето производство, съдът ще посочи, че на първо място макар Д. да не е осъждан видно от справката му за съдимост, то от обществената опасност на извършеното деяние, от начина на извършването му, както и от данните по делото за други негови противоправни прояви, различни по вид – налице са данни, че същият се занимава с разпространение на наркотични вещества, както и извършва други противозаконни действия, включително са налице до този момент единствено данни, че същият е възможно да е съпричастен към други палежи на автомобили - въз основа на тези данни може да се направи извод, че е налице реална опасност Д. да

извърши и друго престъпление в случай, че спрямо него се изпълнява мярка за неотклонение, различна от „задържане под стража”.

Действително, както навежда и защитата, а и това се установява по категоричен начин от писмените доказателства по делото, към настоящия момент Д. се задържа с мярка за неотклонение „задържане под стража” и по друго досъдебно производство, а именно по досъдебно производство № 1418/2023 г. по описа на 05 РУ-СДВР, пр. пр. № 18190/2023 г., по описа на СГП въз основа на определение на САС от 15.08.2023 г. по ВЧНД № 978/2023 г. Това обстоятелство обаче не е ново, а видно от приложените протоколи по делото, то е било известно както на състава при СРС, взел първоначалната мярка за неотклонение по отношение на Д., така и на състава на СГС, който е потвърдил първоинстанционното определение. И двата състава са посочили, че наличието на мярка за неотклонение „задържане под стража” не е пречка по конкретното досъдебно производство да се определи мярка за неотклонение „задържане под стража” по отношение на обв. Д. – позиция, от която настоящият съдебен състав не намира основание да се отклони и да не я сподели. Според този съдебен състав обстоятелството, че лицето се задържа с мярка за неотклонение „задържане под стража” по друго наказателно производство, не е пречка той да бъде задържан с мярка по конкретното досъдебно производство. Всяка мярка за неотклонение се определя и обслужва целите по чл.57 от НПК по конкретното наказателно производство. В конкретния случай другото основание, на което се задържа Д., отново е мярка за неотклонение „задържане под стража”, която във всеки един момент може да бъде отменена или изменена, в който случай би се стигнало до положение, при което при наличие на положителен извод за наличие на реална опасност от извършване на престъпление, на практика по отношение на обвиняемия не би била изпълнявана каквато и да била мярка за неотклонение, включително и „задържане под стража”.

По отношение на законността и разумността на задържането съдът ще посочи следното: срокът на задържане е законен, доколкото е далеч от предвидения максимален срок на задържане. Видно е от писмените доказателства, че по отношение на Д. мярка за неотклонение „задържане под стража” е определена с протоколно определение на СРС от 15.08.2023 г., т.е. към настоящия момент Д. се задържа за период малко повече от един месец. Съдът преценява срока и като разумен, като тук следва да бъдат споделени

аргументите на прокурора, че на практика досъдебното производство е било на разположение на органите по разследването за изключително кратък период от време, доколкото определението на СГС, с което въззивният съд е потвърдил първоинстанционното определение, е постановено на 22.08.2023 г., молбата, въз основа на която е образувано настоящето производство е депозирана от защитата на 13.09.2023 г., след което делото е било веднага изпратено в СРС за образуване на производство по чл.65 от НПК. Ето защо съдът намира, че изминалият период на задържане също не налага отмяна на мярката за неотклонение „задържане под стража” по отношение на обвиняемия Н. Д..

Не се констатира и никакви други обстоятелства, които да налагат отмяна на изпълняваната спрямо обвиняемия мярка за неотклонение „задържане под стража”. Не се установяват и не се твърдят обстоятелства от семеен или здравословен характер.

Същевременно съдът намира, че следва да уважи искането на прокурора и да определи двумесечен срок, в който нова молба за изменение на мярката за неотклонение на обвиняемия Д., освен ако тя не се основава на твърдения за влошено здравословно състояние, да е недопустима и това е така по следните съображения:

Вече беше посочено, че взетата първоначално от СРС мярка за неотклонение по отношение на Д. е била потвърдена от състав на СГС с определение, постановено в открито съдебно заседание на 22.08.2023 г. Настоящата молба за изменение на мярката за неотклонение защитата е депозирила на 13.09.2023 г., т.е. по-малко от месец от постановяване на окончателното определение, с което е решен въпроса за мярката за неотклонение на Д. в производството по чл.64 НПК. Решаващият мотив за съда обаче, за да определи срок, в който нова молба по чл.65 НПК да е недопустима, е обстоятелството, че настоящата молба не се основава на твърдения за новонастъпили обстоятелства, а напротив - с нея се навеждат аргументи, които са били поставени на вниманието и на двата съдебни състава, които са се занимавали с въпроса за мярката за неотклонение на Д.. Задържането на Д. по друго наказателно производство е било наведено на вниманието, както на състава при СРС, така и на въззивния състав при СГС. Двата съдебни състава са били единодушни, че така наведеното от защитата

възражение е неоснователно. Ето защо съдът намира, че по отношение на обвиняемия Д. следва да бъде определен посоченият двумесечен срок, в който нова молба за изменение на мярката му за неотклонение, освен ако тя не се аргументира с доводи за влошено здравословно състояние, да се счита за недопустима.

При тези мотиви и на основание чл.65, ал.4 НПК, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на адв. М. Т. от САК – упълномощен защитник на обв. Н. Г. Д. с ЕГН ***** - обвиняем по досъдебно производство № 871/2023 г. по описа на ОЗ РУ-СДВР, пр. пр. № 25776/2023 г. на СРП за изменение изпълняваната по отношение на него мярка за неотклонение от „задържане под стража“ в по-лека такава.

ПОТВЪРЖДАВА изпълняваната по отношение на обв. Н. Г. Д. с ЕГН ***** мярка за неотклонение „ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА“.

ОПРЕДЕЛЯ на основание чл.65, ал.6 от НПК ДВУМЕСЕЧЕН СРОК от влизане на определението в сила, в който нова молба за изменение на мярката за неотклонение на обвиняемия Н. Г. Д. в по-лека е недопустима, освен ако не се основава на влошаване на здравословното състояние на обвиняемия.

Определението подлежи на обжалване и протест в 3-дневен срок от днес пред СГС.

В случай на жалба или протест съдът насрочва делото пред СГС на 28.09.2023 г. от 10.00ч., за когато страните - уведомени от днес.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 14.45 часа.

Съдия при Софийски районен съд: _____

Секретар: _____